

МИКЕЛАНДЖЕЛО БУОНАРОТИ КАЖИ, ЛЮБОВ, ПОЗНАВАТ ЛИ ОЧИТЕ...

Превод от италиански: Драгомир Петров, 1970

chitanka.info

КАЖИ, ЛЮБОВ, ПОЗНАВАТ ЛИ ОЧИТЕ... [0]

— *Кажи, любов, познават ли очите
онази красота от мене звана,
или я нося в себе си изляна
и сам я врязвам в хора и гранити?*

*Навярно знаеш ти. Че вдън гърдите
покоя смиташ с нея увенчана.
Ала не бих могъл без тази рана
изгаряща, без въглените скрити.*

*Ти нея виждаш, ала по-блестяща
изгрява тя, когато се пресели
от погледа ти тленен във душата.*

*Там слива се с частицата по-зряща
от себе си и в божите предели
възлиза чиста. Туй е красотата.*

[0] И този сонет, запазен върху един и същ лист с предишния, носи подобни стилни белези и е писан вероятно през 1529 г. В него ясно може да бъде разчетена неоплатоничната философска основа, върху която се гради естетиката на Микеланджело, особено що се отнася до терцините, които трябва да бъдат разбириани така: красотата, която ти виждаш, изхожда наистина от любимата, но нараства,

изкачвайки се на по-високо място — сиреч от очите в душата, която е безсмъртна, тъй като едно безсмъртно нещо се стреми към подобно на себе си. (Тук преводът е неточен, макар да не накърнява неоплатоничната система на мислене.) И именно тази красота, която става божествена, а нематериалната, виждат очите ти; сиреч божествената хубост побеждава чувствената. — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.